

Το δάκρυ σου , μικρέ μου φίλε- π. Αντρέα Κονάνου

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Με κάλεσαν πάλι για ομιλίες στην Κύπρο.

Σε κάθε ομιλία στο πανέμορφο αυτό νησί, χιλιάδες οι φίλοι που έρχονται να ακούσουν τα φτωχά που λέω. Στο τέλος, έχουν μια συνήθεια που με συγκινεί πολύ: Έρχονται όλοι να χαιρετίσουν τον ομιλητή και να ζητήσουν την ευχή του.

Η ομιλία κρατά μία ώρα. Κι άλλη μία ώρα στέκομαι όρθιος, κι ακούω ονόματα, δράματα, αρρώστιες, χωρισμούς, καρκίνους και χειρουργεία, κλάματα, χαμόγελα, μωρά σε κούνιες, καημούς και όνειρα.

Σε μια τέτοια ομιλία ήρθε πάλι κόσμος.

Τέλειωσα. Ήρθαν όλοι και χαιρετηθήκαμε.

Πιο εκεί, με περίμενε όρθιο ένα παιδί γυμνασίου. Περίμενε να μείνω μόνος.

- Πάτερ, χαίρομαι τόσο πολύ που σας γνωρίζω από κοντά. Σας ακούω στο ίντερνετ και χαίρομαι. Θέλω να σας παρακαλέσω να προσεύχεστε για μένα.

- Και τι θες, δηλαδή, να παρακαλέσω το Θεό για σένα; Πες μου κάτι να του ζητήσω για χάρη σου!

- Ε, ό, τι θέλετε εσείς. Κάντε ό, τι προσευχή νομίζετε. Εσείς ξέρετε.

- Ναι, μα τι έχεις πιο πολύ ανάγκη. Πες μου τι να πω για σένα.

Με κοίταξε και βούρκωσε. Ήρθε κοντά και μου ψιθύρισε στ' αυτί.

- Αν θέλετε, παρακαλέστε Τον για τους γονείς μου. Όχι για μένα.

- Ωραία! Είδες; Βρήκαμε λοιπόν κάτι να ζητήσουμε. Και τι να πω για τους γονείς σου;

- Αν γίνεται, να μου φέρονται λίγο καλύτερα. Με μαλώνουν αρκετά και με πιέζουν.

Και το δάκρυ κύλησε τώρα απ' τα μάτια του. Μ' έπνιξε μέσα της αυτή η σταγόνα. Μ' έλιωσε και μαλάκωσε τα κόκκαλά μου όλα.

Και μόνο γι' αυτό το δάκρυ, Χριστέ μου, αξίζει να κάνω προσευχή για μήνες ακόμα.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΗ: Παρασκευή, 5/9,
στις 8 το βράδυ, στο ΧΕΝΙΟΝ HIGH SCHOOL ,
με θέμα: "Έχω παιδί στην εφηβεία"

Πηγή: [facebook.com](https://www.facebook.com)